

ת"פ 67917/07/18 - מדינת ישראל נגד ש ב - נוכח

בית משפט השלום בקריית גת

19 יוני 2019

ת"פ 67917-07-18 מדינת ישראל נ' ב

בפני כב' הסגנית נשיאה נגה שמואלי-מאיר

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד עמית חומרי - נוכח

נגד

ש ב - נוכח

ע"י ב"כ עו"ד עמנואל טל - נוכח

המאשימה

הנאשם

מתורגמנית לשפה הצרפתית, הגב' ס ד.

גזר דין

א. רקע עובדתי

1. כפי הנטען בחלק הכללי בכתב האישום המתוקן, עובר ליום 27.07.2018, נפרדו הנאשם והגב' ג ד (להלן: "המתלוננת") לאחר שניהלו מערכת יחסים זוגית בת שבעה חודשים, תוך ניהול משק בית משותף.
2. כפי הנטען בעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 25.07.2018 בסמוך לשעה 06:30, עת עסקה המתלוננת בפניו מטלטליה מדירתה בבניין באשדוד (להלן: "הבניין"), הבחינה המתלוננת בנאשם בסמוך לבניין וצילמה אותו בעודו עומד ליד רכבו.
3. מיד ובהמשך לכך, החל הנאשם מקלל את המתלוננת באומרו לה: "זונה בת זונה" ותקף אותה בכך שאחז בחוזקה בידה השמאלית ומשך אותה לעבר דלת מושב הנוסע ברכב והכניסה לרכב בניגוד לרצונה.
4. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרמו למתלוננת כאבים בידה השמאלית כמו גם חבלה של ממש בזרועה בדמות סימן כחול. עוד נטען כי כתוצאה ממעשיו אלו של הנאשם, תכולת תיקה של המתלוננת נשפכה על רצפת רכבו של הנאשם.
5. בהמשך למתואר לעיל, ובעוד דלת הנוסע הקדמית של רכבו של הנאשם פתוחה, ובעוד המתלוננת עמלה לאסוף את תכולת התיק שפוזרה על הרצפה, הנאשם סב סביב הרכב, התיישב במושב הנהג כשבכוונתו להתחיל בנסיעה. משהבחינה המתלוננת בדבר, ביקשה לצאת מהרכב. ואולם, הנאשם מנע זאת הימנה ותקף אותה בכך שמשך בשערות ראשה.
6. עוד נטען, כי במהלך הנסיעה ברכב, תקף הנאשם את המתלוננת פעם נוספת בכך שהחל דוחף את כתפה השמאלית באמצעות ידו הימנית אל מחוץ לדלת הרכב הנוסע, והכה באגרופיו לעבר חזה. בהמשך לאמור, ובצר לה, אחזה המתלוננת בהגה הרכב ובידית אחיזה מעל חלון הרכב, על מנת שלא ליפול בעודה צועקת "הצילו". במהלך הנסיעה נטרקה דלת הנוסע הקדמית ברכב פעם אחר פעם על רגלה של המתלוננת וגרמה לה לחבלה של ממש ברגלה הימנית.
7. בהמשך לאמור לעיל, ומשעצר הנאשם את הרכב סמוך לבית ספר, הלה פנה למקום מושבה של המתלוננת ותקף אותה בכך שמשך אותה בידיה מרכבו, הכה באגרופים לעבר חזה, וכל זאת בעוד המתלוננת מנסה להרחיקו הימנה באמצעות רגליה.
8. כתוצאה ממכלול מעשי האלימות שהפנה הנאשם כלפי המתלוננת נגרמו לאחרונה חבלות של ממש בדמות המטומה בלחי ימין, רגישות קלה בצלעות הימניות והיא נזקקה לטיפול רפואי במרכז הרפואי "אסותא" באשדוד.

9. הנאשם הודה בכל המיוחס לו לעיל, ועל יסוד הודאתו זו הורשע בשלוש עבירות של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג**, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").
10. הנאשם צרף תיק נוסף פל"א 430446/18 במסגרתו הודה והורשע בכתב אישום המייחס לו עבירה של **הפרת הוראה חוקית** לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין.
11. הצדדים לא הגיעו להסכמות בעניין העונש, אך הוסכם כי הנאשם יופנה לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר בעניינו, תוך שהוצהר על ידי המאשימה כי עמדתה העונשית הינה למאסר בפועל.
12. בעניינו של הנאשם התקבלו כמה תסקירים ובסופם, המליץ שירות המבחן על השתתפות עונש בדמות עבודות שירות, מאסר מותנה וצו מבחן למשך שנה. בגוף התסקירים, עומד שירות המבחן על קורות חייו וחיי משפחתו של הנאשם, על מאפייניו האישיותיים, יחסו לעבירות, ועוד. מטעמים של צנעת הפרט לא אעלה עלי גזר הדין את כל המפורט בתסקירים האמורים, מלבד אותם נתונים הרלוונטיים לשאלת העונש שאליהם אתייחס בהמשך.
13. **מחווה הדעת שהוגשה מטעם הממונה על עבודות השירות שהוגשה ביום 12.06.2019**, עולה כי הנאשם כשיר לבצע עבודות שירות עם מגבלות. בגוף חוות הדעת מצוין הממונה, כי מהמסמכים הרפואיים שהוצגו בעניינו של הנאשם עולה כי הנאשם סובל מסוכרת; אלצרטיב קוליטיס; בקע בטני; ושומנים בדם - בגינם הלה נוטל טיפול תרופתי קבוע. לאור אלה, כאמור, מצא הממונה כי הנאשם מתאים לביצוע עבודות השירות במגבלות הבאות: ללא הרמת משאות כבדים; ללא הליכה ממושכת; ללא עבודה בגובה; ובמאמץ פיזי מוגבל.

ב. טיעוני הצדדים (עיקרי הדברים)

14. המאשימה עמדה על מעשיו של הנאשם, על הנסיבות לחומרה שנלוו אליהם ועל הערכים המוגנים שנפגעו; ועתרה לקבוע מתחם עונש כולל הנע בין 8 חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר. כמו כן, הלה הפנתה לאמור בתסקירי שירות המבחן מהם עולה כי הנאשם של כל נזקקות טיפולית; וכי להערכת השירות, עודנו נשקף מהנאשם סיכון להישנות עבירות. משכך, עתרה המאשימה להשית על הנאשם עונש המצוי ברף הבינוני של המתחם הנטען (שלא יפחת מ-12 חודשי מאסר בפועל), לצד מאסר מותנה, קנס, חתימה על התחייבות ופיצוי למתלוננת.
15. במסגרת הראיות לעונש מטעם ההגנה העידה בת זוגו הנוכחית של הנאשם, הגב' ק. ק. הגב' ק מסרה כי הנאשם הינו אדם ידידותי, שמעולם לא הרים יד על אף אחד ומעולם לא היה אגרסיבי כלפיה. כמו כן, הלה שיתפה את בית המשפט בכך שהיא מבקשת לשים את "הסיפור הזה" מאחוריה ולפתוח בחיים חדשים.
16. לגופו של עניין, ההגנה לא חלקה על מתחם העונש אותו הציגה המאשימה, ומיקדה את טיעוניה, בנסיבות חייו של הנאשם, בעברו הפלילי הנקי, בעובדה כי הלה הודה במיוחס לו, הפנים את חומרת מעשיו ומעוניין להשתלב בטיפול. לאור כל אלה, עתרה ההגנה לאמץ את המלצתו העונשית של שירות המבחן.
17. הנאשם אשר ניצל את "זכות המילה האחרונה", הביע חרטה וקיבל אחריות על מעשיו, וביקש מבית המשפט להתחשב בו לעניין העונש ולאפשר לו לחזור ל"חיים נורמאליים".

דין והכרעה

18. מאחר שאין חולק על כך שכלל מעשיו של הנאשם מהווים "אירוע אחד", ובהתאם למתווה שקבע המחוקק בתיקון 113 לחוק העונשין (ופורש לאחר מכן בפסיקתו של בית המשפט העליון), אקבע בשלב הראשון את מתחם העונש ההולם את המעשים, ולאחר מכן אבחן אם יש מקום לסטות לקולא מהמתחם האמור או שמא יש לגזור את עונשו של הנאשם בתוך גדריו (אודות המתווה לגזירת העונש, ראו למשל: ע"פ 8641/12 מוחמד

סעד נ' מדינת ישראל, (05.08.2013).

ג. קביעת מתחם העונש ההולם

19. בהתאם לאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעקרון ההלימה (הוא העיקרון המנחה בענישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוען, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוהגת.
20. בעצם ביצוע **עבירת הפרת ההוראה החוקית**, פגע הנאשם בערך המוגן שעניינו שמירה על סדרי החוק וכיבוד החלטות שניתנות על ידי בעלי סמכות ובציפייה שהאזרח יישמע להחלטות אלה ויפעל על פיהן.
21. **הערך החברתי המוגן שנפגע כתוצאה ממעשי התקיפה של הנאשם**, הינו שמירה על שלמות גופם, שלומם וביטחונם של בני משפחה, כאשר בדרך כלל מדובר בשמירה על החלשים מפני התעמרותם של החזקים. זאת ועוד, לא זו בלבד שעבירות של אלימות במשפחה מבוצעות בדרך כלל בחדרי חדרים רחוק מכול עין, אלא שגם לא אחת נמנעים הקורבנות מלפנות לרשויות אכיפת החוק, הן בשל תלות רגשית או כלכלית בעברין והן בשל הרצון לשמור על שלמות התא המשפחתי, מה שמקשה עוד יותר על גילויין ועל העמדתם של העבריינים לדין. כך גם, אודות החומרה הטמונה בעבירות שמבוצעות בתוך התא המשפחתי, אף ניתן ללמוד מעצם כך שהמחוקק מצא לקבוע כי העונש המרבי הקבוע לצדן של עבירות התקיפה יוכפל בשעה שאלו מבוצעות כלפי בנות זוג (ר' בעניין זה, למשל, דבריה של כב' השופטת א' פרוקצ'יה בע"פ 6758/07 **פלוני נ' מדינת ישראל**, (11.10.2007); ודבריו של כב' השופט י' עמית בע"פ 669/12 **יוסף עמיאל נ' מדינת ישראל**, (19.04.2012)).
22. בשים לב לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כפי שיפורט להלן - ובייחוד לנוכח אופייה של האלימות הפיזית אשר הופעלה מצדו של הנאשם וטיב הפרת ההוראה החוקית- סבורתני כי במקרה הנדון מצויה **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** ברף שאיננו נמוך כל עיקר.
23. **אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות עצמן**, נתתי דעתי בראש ובראשונה לטיבה ואופייה של האלימות אשר הפעיל הנאשם כלפי המתלוננת. כידוע, עבירות התקיפה שבהן הורשע הנאשם יכולות לחול על מגוון רחב של מעשי אלימות ועל דרגות חומרה שונות של חבלות, וברי כי אין דין דחיפה כדין מהלומת אגרוף או אחיזה בצוואר וחניקה, ואין דין חבלה בדמות המטומה אחת כדין חבלות שעניינן פצעים מדממים באזורים שונים בגוף. בענייננו, במנעד המעשים שיכולים להיכנס לגדריהן של עבירות התקיפה, מעשה התקיפה שביצע הנאשם לראשונה עת אחז בחוזקה בידה השמאלית של המתלוננת ומשכה לעבר דלת מושב הנוסע והכניסה לרכבו בכוח - מצוי ברף בינוני- גבוה; מעשה התקיפה השני שעניינו משיכה בשיער ראשה של המתלוננת בעודה מבקשת לצאת מהרכב - מצוי אף הוא ברף חומרה בינוני- גבוה; ואילו, מעשה התקיפה השלישי, עת הנאשם החל דוחף את המתלוננת בכתפה אל מחוץ לדלת הרכב הנוסע ומכה בה באגרופים לעבר חזה - ובהמשך הנסיעה (ומשעצר הנאשם את הרכב), הלה משך את המתלוננת בידיה מהרכב ושב והכה בה באגרופים לעבר חזה - מצוי ברף גבוה. תוך שברי כי למעשיו של הנאשם שנעשו במקום ציבורי, באור יום ולעיני כל אף נלווה ממד מיוחד של ביזוי והשפלה.
24. עוד נתתי דעתי לכך שהמתלוננת הייתה באותה עת בת זוגו של הנאשם ואין חולק כי הנאשם ניצל את מעמדו וכוחו לרעה, עת שביקש לשלוט בגופה ובתנועותיה של המתלוננת. ובהקשר זה נתתי דעתי לכך שמעבר לאלימות הפיזית שבה נקט כלפי המתלוננת, הרי שהנאשם אף פגע בחופש התנועה של המתלוננת עת הכניסה לרכבו בכוח ובניגוד לרצונה תוך שהפגין כלפיה רגשות אובססיביים ופטריארכליים.
25. אשר לנזק שנגרם למתלוננת, הגם אם אין המדובר בחבלה שמצויה ברף חומרה גבוה במיוחד, עדיין ואף מעבר לנזק הפיזי, בנקל ניתן לשער את ההשפלה ועגמת הנפש שנגרמו לה כתוצאה מכך שעל גופה נותרו סימני אלימות בדמות סימן כחול בזרועה; המטומה בלחי ימין; רגישות קלה בצלעות הימניות; חבלה של ממש ברגלה הימנית (כתוצאה מכך שבמהלך הנסיעה נטרקה דלת הנוסע הקדמית ברכב פעם אחר פעם על רגלה);

וכי היא נזקקה בגין אלה לטיפול רפואי. כמו כן, לא ניתן להתעלם מפוטנציאל הנזק אשר היה טמון בהתנהגותו משוללת הרסן של הנאשם, ובייחוד הדברים אמורים בשים לב לאלימות שנקט הנאשם כלפי המתלוננת בעוד הם נוסעים ברכב, מעשים שעלולים היו לגרום לנזק חמור בהרבה מזה שנגרם בסופו של יום, עד כדי קיפוח חיים של ממש, וכבר היו דברים מעולם.

26. עוד ייאמר, כי על אף שנדמה שלמעשיו של הנאשם **לא קדם תכנון מוקדם**, הרי שעדיין, אין ליתן לנסיבה זו משקל מופרז, שכן כמעט לעולם מבוצעות עבירות האלימות כנגד בני זוג בעידנא דריתחא ומבלי שהעברין תכנן את הדברים מראש - מה שעדיין אינו מפחית מחומרתן. מה גם, שמ"מבט על" על האירוע בכללותו, מצטיירת תמונה מטרידה שבה נשקפת התנהגות כפייתית מצדו של הנאשם כלפי המתלוננת, אשר גם ביצע את העבירות מבלי שקדמו לכך כל קנטור או התגרות מצדה של האחרונה.

27. בכל הנוגע לנסיבות ביצוע העבירה שעניינה הפרת הוראה חוקית בכך שביום 26.09.2018, נמצא הנאשם מחוץ לכתובת מעצר הבית. אכן לא מדובר בהפרה המצויה ברף חומרה גבוהה, עת לא נוספו להפרה עבירות נוספת ועדיין, לא ניתן להתעלם מכך, כי הנאשם הפר ברגל גסה את אמון בית המשפט אשר ניתן בו, ויש בעצם ביצוע העבירה כדי ללמד, שהוראות חוקיות אינן נר לרגלי הנאשם וכי יקשה ליתן בו אמון.

28. אשר **למדיניות הענישה הנוהגת**, ייאמר כי מטבע הדברים, לא ניתן למצוא בפסיקה מקרה שהינו זהה בדיוק למקרה שנדון בפניי. שכן, גם כשמעיינים בפסקי הדין שבהם נדונו מעשי אלימות שבוצעו בעיקר כלפי בני משפחה, לעולם יש שוני במספר העבירות שבוצעו, במשך הזמן שעל פניו הן נפרשו, בחומרת האלימות הפיזית שהופעלה, בחומרת החבלות שנגרמו, וכיוצא באלה. והרי שבכל הפרמטרים שצוינו לעיל, יש כדי להשליך ולהשפיע על מתחמי הענישה שנקבעו בכל מקרה ומקרה. ועדיין, ייאמר ולו על דרך ההיקש, כי במקרים דומים למקרה שבפניי (והכוונה לשילוב של מספר עבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש, אשר בוצעו במסגרת התא המשפחתי), הושתו על הנאשמים השונים עונשים הנעים על פני מנעד רחב. כאמור זה עתה, בעבירות ממין זה קיימות דרגות חומרה שונות, כאשר מתחמי הענישה משתנים בהתאם לנסיבות הנלוות לעבירות, ואילו העונשים שמושתים על הנאשמים השונים בתוך המתחמים או מחוצה להם, משתנים לנוכח נסיבותיהם ומאפייניהם האישיים, כגון קיומו או היעדרו של עבר פלילי; קבלת אחריות והכאה על חטא; השתתפות בהליכים טיפוליים; גילם; וכיוצא באלה.

29. לגופם של דברים, כדוגמא לקשת הרחבה של העונשים שמושתים בכל מקרה ומקרה, ראו את פסקי הדין שלהלן, שם דובר בנאשמים שהורשעו **בעבירה אחת של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג**, ונגזרו עליהם עונשים שונים, החל ממאסרים מותנים לצד צו של"צ או בלעדיו, עובר במאסרים לריצוי בעבודות שירות למשך מספר בודד של חודשי מאסר, וכלה במקרים חריגים, בעונשי מאסר למשך מספר חודשים לריצוי מאחורי סורג וברח: רע"פ 3463/15 **קוטוב נ' מדינת ישראל** (21.05.2015); עפ"ג (מחוזי באר שבע) 16530-04-16 **מיכאל וחטוב נ' מדינת ישראל**, (29.05.2016); ת"פ (בית שמש) 29585-06-15 **מדינת ישראל נ' פלוני**, (13.07.2016); ת"פ (שלום כפר סבא) 16279-01-15 **מדינת ישראל נ' פלוני**, (16.06.2016); ת"פ (שלום רמלה) 52085-01-15 **מדינת ישראל נ' פלוני**, (24.05.2016); ת"פ (שלום רמלה) 37124-04-16 **משטרת ישראל נ' רומן בשקין**, (20.07.2016);

30. עוד יוער, כי לא התעלמתי מכך כי מעבר לעבירות האלימות בהן הורשע הנאשם במסגרת תיק זה, הלה הודה והורשע בעבירה נוספת של **הפרת הוראה חוקית**. בהקשר זה יצוין כי מעיון בפסיקה לא ניתן היה לאתר גרי דין רבים בהם נאשמים הורשעו בעבירה זו לבדה, ואולם, ניתן ללמוד ולו על דרך ההיקש מהסדרים אליהם מגיעים הצדדים בעבירה זו, כי בדרך כלל מושתים על הנאשמים, מאסרים מותנים בשילוב עם רכיבי ענישה נוספים, והכל בהתאם לחומרה ולמספר ההפרות (ר' לעניין זה: ת"פ (שלום ק"ג) 31181-09-14 **מדינת ישראל נ' אנטולי נובכוב** (26.04.2015); ת"פ (שלום ק"ג) 57232-11-14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (12.04.2016); ת"פ (שלום ק"ג) 47500-02-14 **מדינת ישראל נ' חיים מלכה** (07.07.2015)).

31. כאן אציין, כי לא התעלמתי מהפסיקה שהוגשה לעיוני מטעם הצדדים, כאשר נהיר לבית המשפט כי קיימים

מקרים שבהם הושתו עונשים החורגים לקולא או לחומרא מהמנעד שהוצג לעיל. הדבר אך טבעי הוא, שכן כידוע, הענישה היא אינדיווידואלית ו"אין עסקין בשיטת ניקוד, או באריתמטיקה. ענישה היא מלאכת מחשבת - ולא מלאכת מחשב" (ע"פ 5768/10 פלוני נ' מדינת ישראל, (08.06.2015)). לעולם אין לגזור עונשו של נאשם על סמך כותרות העבירות שבהן הוא הורשע, ויש להתחשב במכלול הנסיבות בכל מקרה לגופו. מה גם, שממילא עלינו לזכור כי השיקול של "מדיניות הענישה" הינו אך שיקול אחד מבין מכלול השיקולים אותם ישקול בית המשפט בטרם קביעת מתחם העונש ההולם וגזירת הדין (ראו בעניין זה ע"פ 1903/13 חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל, (25.06.2013)).

32. כללם של דברים, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים המעוגנים בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, כמפורט לעיל - ובייחוד לנוכח **שילובן והצטברותן** של העבירות, ובשים לב לכך שהנאשם ביצע **שלוש** עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג ועבירת הפרת הוראה חוקית, ולאחר שנתתי דעתי לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, ובכלל זה לאופייה של האלימות אשר הופעלה ותוצאותיה, לערכים המוגנים שנפגעו, למידת הפגיעה בהם, ולמדיניות הענישה הנוהגת - מצאתי לקבל את מתחם העונש לו עתרה המאשימה. אשר על כן, הריני קובעת כי **מתחם העונש במקרה הנדון ינוע בין 8 חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות, לבין 18 חודשי מאסר בפועל.**

גזירת הדין

33. כעת נותר לגזור את עונשו של הנאשם, ולצורך כך, כמצוות המחוקק בסעיף 40א לחוק העונשין, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. לגופו של עניין, נתתי דעתי לעובדה כי הנאשם נעדר עבר פלילי וכי זוהי מעידתו הראשונה של הנאשם. עוד אציין, כי הבאתי בחשבון את הפגיעה שעלולה להיגרם לנאשם ולמשפחתו ככל שיושת עליו עונש מאסר. בנוסף לאמור, הרי שנתתי דעתי לחלוף הזמן מעת ביצוע העבירות.

34. עוד ולקולא, ניתן להעניק משקל מסוים לעובדה כי הנאשם שהה תקופה לא מבוטלת במעצר מאחורי סורג וברח ובאזוק אלקטרוני ותקופה נוספת תחת תנאים מגבילים. ברי כי הליכי המעצר אינם עונש או "מקדמה על חשבון העונש", אולם, יש להניח שהיה בכך כדי להדגיש עבור הנאשם את הפסול שבמעשיו, ואף ניתן לשקול זאת במסגרת סעיף 40א(3) לחוק העונשין.

35. לבסוף, בית המשפט שוקל את העובדה כי הנאשם הודה במיוחס לו ובכך הביא לחיסכון בזמן שיפוטי יקר. דא עקא, במקרה הנדון לא היה בהודאתו של הנאשם בתחילת הדרך ללמד אודות חרטה כנה וקבלת אחריות של ממש. שכן, כפי העולה מתסקיר שירות המבחן (ר' התסקיר מיום 16.01.2019), הנאשם הביע עמדה קורבנית, נמנע מלקחת אחריות לאירועים שבמוקד כתב האישום המתוקן, הטיל אחריות רבה על המתלוננת, תוך ששירות המבחן התרשם כי הוא מתקשה לקחת אחריות על חלקי התוקפניים, שולל כל התנהלות אלימה ונמנע מלבחון את מאפייני אישיותו ואת התנהלותו שהובילו למצבו הנוכחי וכי עודנה נשקפת הימנו **מסוכנות גבוהה** להישנות עבירות. שירות המבחן אף התרשם מקשייו של הנאשם בשליטה בכעסים במערכת הזוגית המאופיינת באובססיביות. משכך, לא בא השירות בהמלצה טיפולית בעניינו.

36. יוזכר, כי הנאשם תלה את האמור בתסקיר בהיותו דובר השפה הצרפתית ובכך שלא הבין את דברי המתורגמן בשירות המבחן, ולאחר שבית המשפט הקריא לו את כתב האישום המתוקן (ר' פרוטוקול הדיון מיום 29.01.2019), הלה הודה בו ולקח אחריות על מעשיו. חרף זאת, שירות המבחן בהבהרתו (ר' התסקיר מיום 07.02.2019), מציין כי הדברים תורגמו לנאשם לשפה הצרפתית כדבעי וכי הנאשם בחר מיוזמתו לחזור בו מהודאתו ולהכחיש את ביצוען של העבירות המיוחסות לו.

37. אכן, לא התעלמתי מכך, כי בהמשך הדרך הנאשם לקח אחריות על מעשיו, וכך בתסקיריו הנוספים (ר' התסקירים מיום 04.03.2019 ומיום 24.03.2019), מציין השירות, כי הנאשם נטל אחריות על מעשיו והודה כי הקשר שלו למתלוננת התאפיין באובססיביות והלה אף הביע הסכמתו ליטול חלק בטיפול בתחום השליטה

בכעסים במערכת הזוגית ואולם, בשל העובדה כי לא נמצאו קבוצות טיפוליות המתנהלות בשפה הצרפתית אזי בסופו של יום הנאשם לא השתלב בכל הליך טיפולי. כמו כן, לא נעלם מעיני כי בתסקירו המסכם, העריך השירות כי רמת המסוכנות הנשקפת מן הנאשם צומצמה.

38. בנסיבות אלו ולקולא מצאתי לזקוף את לקיחת האחריות ואת הסכמתו של הנאשם להשתתף בהליך טיפולי בתחום השליטה בכעסים במערכת הזוגית ולכך שנמנע הימנו מלהשתלב בקבוצה אך בשל טעמים טכניים אותם אין לזקוף לחובתו. אם כי ייאמר מיד כי נכונותו של הנאשם להשתלב בהליך טיפולי מעידה על "ניצני שיקום" בלבד וכי עודנה ארוכה הדרך עד לשיקומו המלא של הנאשם.

39. כאן גם יצוין, כי לא התעלמתי מעמדתה של המתלוננת כפי שהובאה והובעה בתסקירי שירות המבחן לפיה, מערכת יחסיה עם הנאשם התאפיינה באובססיות שלו כלפיה; בקשייו של הנאשם לקבל את רצונה להיפרד הימנו על רקע מצבה הרפואי המורכב; וכי למעט האלימות הפיזית שנקט הנאשם כלפיה באירועים שבמוקד כתב האישום הלה לא נקט כלפיה באלימות פיזית. עוד לא התעלמתי מכך, שבהמשך הדרך המתלוננת מסרה כי כיום אינה חשה מאוימת מן הנאשם.

40. זאת ועוד, וכידוע, אין הכרח שהנאשם יעבור שיקום "מוסדי" במסגרת טיפולית כלשהי, ולעיתים די בכך שבית המשפט ישתכנע שהנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי, משתף פעולה עם רשויות החוק, לא שב לדרכיו הרעות ולא מסתבך עוד בפלילים, כדי לקבוע כי אותו נאשם "השתקם או שיש סיכוי של ממש שישתקם בעתיד" (ע"פ 1903/13 חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל, (14.07.2013); רע"פ 7683/13 דויד פרלמן נ' מדינת ישראל, (23.02.2014); רע"פ 1441/14 חמים נ' מדינת ישראל, (09.12.2014); ע"פ 5341/13 מדינת ישראל נ' מוחמד אלקרעאן, (08.12.2013); וע"פ 37682-03-13 גרניק נ' מדינת ישראל, (20.11.2013)).

והרי שגם במקרה שבפניי, עסקין בנאשם שבמשך כשנה, מאז ביצע את העבירות שבגינן הוא נותן את הדין כעת, היטיב את דרכיו, ונמנע מלשוב ולבצע עבירות נוספות. עם זאת, וכאמור, הנאשם לא השכיל לנצל בצורה מיטבית את ההליך הטיפולי (הגם אם אין לזקוף לחובתו את העובדה כי לא נמצאו קבוצות טיפוליות המתנהלות בשפה הצרפתית), כך שלא ניתן לומר כי שיקומו, יצדיק סטייה ממתחם העונש שקבעתי לעיל. זאת ועוד וכידוע, לא כל קביעה לפיה קיים סיכוי שהנאשם השתקם או ישתקם בעתיד תביא מניה וביה לסטייה ממתחם העונש ההולם וממילא לא להימנעות השתת רכיב של מאסר בפועל (ולו לריצוי בעבודות שירות) (ר' והשוו: רע"פ 4097/16 מוחמד מחמוד נ' מדינת ישראל, (24.05.2016); וע"פ 1521/14 יוסף אלפקיר נ' מדינת ישראל, (16.09.2015)).

41. ודוק, בעובדה שהנאשם גילה "ניצני שיקום" יהיה גם יהיה כדי להביא להקלה בעונשו, אולם הדבר ייעשה במסגרת גדריו של מתחם העונש ההולם. לשון אחר, אלמלא הבעת המוטיבציה הראשונית שהביע הנאשם להשתלב בטיפול, כי אז בית המשפט היה גוזר עליו עונש שלא מצוי ברף התחתון של המתחם, כאשר משמעות הדברים היא שליחתו לריצוי מאסר מאחורי סורג וברית.

42. אכן, מלאכת גזירת הדין איננה קלה כלל ועיקר, ובית המשפט אינו מקל ראש בחומרת מעשיו של הנאשם, ומביע מהם סלידה רבתי ואולם, באיזון הראוי בין מכלול האינטרסים ושיקולי הענישה, ובשים לב לחומרת מעשיו של הנאשם, מצד אחד; ובהתחשב בגילו, במצבו הבריאותי, ובהיותו חף מהרשעות קודמות, ולעוצמתו של השיקום מצד שני, הרי שמצאתי כאמור להשית עליו עונש המצוי ברף הנמוך של המתחם אשר נקבע על ידי. 43. לצד האמור, מצאתי להדגיש בפניו של הנאשם כי ההליך הטיפולי נועד בראש ובראשונה לשרת את טובתו שלו, וכי ככל שלא יתמיד בהליך, וחלילה ישוב לסורו, הרי שטוב שידע כי לא יזכה להתחשבות נוספת מצדו של בית המשפט. מן הראוי שידיעה זו תרחף מעל ראשו כל העת, ואם לא ימנע מאלימות בזכות ההליך הטיפולי שעבר, אולי יעשה כן מאימת הדין.

44. **מכל המקובץ לעיל, אני גוזרת עליו את העונשים הבאים:**

א. 9 חודשי מאסר בפועל, שירוצו בעבודות שירות בניכוי ימי המעצר שריצה הנאשם מאחורי סורג ובריח.

בהתאם לאמור בחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 12.06.2019, הנאשם יחל בריצוי עבודות השירות ביום 06.08.2019, או בכל מועד אחר אשר יקבע הממונה. העבודות תבוצענה בבית אבות אשדוד, ברח' הרב ניסים 17, אשדוד, במהלך חמשה ימים בשבוע, על פי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין - והכול אלא אם הממונה יקבע אחרת. על הנאשם להתייצב לריצוי המאסר במועד הנקוב, בשעה 08:00, במפקדת גוש דרום של שב"ס ביחידה לעבודות השירות, אלא אם כאמור, הממונה על עבודות השירות יודיע לו על מועד תחילה אחר.

מוסבר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי העבודה, וכי כל הפרה של תנאי עבודות השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית של העבודות ולריצוי יתרת התקופה במאסר ממש.

העתק ההחלטה בדחיפות לממונה על עבודות השירות.

ב. מאסר מותנה למשך 8 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום יעבור הנאשם עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. מאסר מותנה למשך 4 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום יעבור הנאשם עבירות אלימות מסוג עוון.

ד. פיצוי בסך ₪ 5,000 למתלוננת, ע"ת/2.

הפיצוי יקוזז מסכום ההפקדה שהופקדה בקופת בית המשפט במסגרת הליך המעצר מושא תיק זה.

ככל שלא ניתן לקזז א סכום הפיצוי מסכום ההפקדה אזי, הפיצוי ישולם ב- 4 שיעורים שווים ורצופים, שהראשון שבהם בתוך 60 יום מהיום.

מצ"ב טופס פרטי ניזוק.

ה. הנאשם יחתום על התחייבות על סך ₪ 7,500 להימנע מביצוע עבירה מן העבירות בהן הורשע, וזאת במשך שנתיים מהיום. לא תיחתם ההתחייבות תוך 7 ימים, ייאסר הנאשם למשך 10 ימים.

ו. צו מבחן של שירות המבחן למשך שנה מהיום.

הובהרה לנאשם חשיבות שיתוף הפעולה עם שירות המבחן, והמשמעויות של אי עמידה בתנאי צו המבחן.

העתק ההחלטה לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ט"ז סיוון תשע"ט, 19 יוני 2019, במעמד הצדדים.